

naše delo

GLASILO SKUPŠČINE
OBČINE LAŠKO

Letnik V. — Laško, maj—junij 1971 — Številka 5—6 (45/46)

NAŠI OBČANI MARŠALU TITU ZA ROJSTNI DAN

Kakor vsako leto, se je tudi letos 13. aprila zbrala pred domom Dušana Poženela v Laškem množica občanov in pionirjev z namenom, da bi pozdravili štafeto, ki je nosila pozdrave in čestitke našemu ljubljenu maršalu Titu za njegov rojstni dan.

Ob njegovem letošnjem 79-letnem življenjskem jubileju so se tem pozdravom pridružile tudi najboljše in tople želje občanov naše občine, ko so mu zaželeli mnogo osebne sreče in prosili, da bi še naprej dolgo vrsto let ostal naš voditelj ter nas vodil do novih zmag.

Cestitke s pozdravi in takimi željami so prispеле iz vseh osnovnih šol ter številnih gospodarskih organizacij in društev s področja občine Laško ter se zliše v skupno čestitko, katero so z zvezno TITOVO ŠTAFETO ponesli naprej proti Celju mladinci TVD PARTIZAN.

Š. B.

OKVIRNI PROGRAM PRIREDITEV V JURKLOŠTRU

Priprave za proslavo letošnjega občinskega praznika in dneva borca, ki bo, kakor smo že najavili, letos v Jurkloštru, so v polnem teku. Osrednji odbor za organizacijo proslave je že določil okvirni program prireditev, pa tudi komisije, ki so bile imenovane, že podrobno obdelujejo in pripravljajo posamezne točke prireditev iz tega programa.

Vse prireditve se bodo skozi šest dni zvrstile v času od 29. junija do zaključno 4. julija, ko bo zadnji dan, na dan borca, zaključni in najpomembnejši del proslave.

• Prvi dan bo izročitev v uporabo vseh pridobitev v počastitev praznika (ambulanta, telefon, cesta, knjižnica itd.).

• Naslednji dan bo otvoritev razstav in zvečer kulturnozabavna prireditev.

• Za tretji dan so predvidena razna športna tekmovanja.

• Na dan občinskega praznika — 2. julija — bo slavnostna seja občinske skupščine in vodstev družbenopolitičnih organizacij, prihod mladinskih odredov ter zvečer kulturni pro-

gram in igre ob tabornem ognju.

• V soboto bosta žalni komemoraciji pri spomenikih NOV v Marofu in na Henini, popoldne zabavna prireditev s srečolovom, zvečer pa koncert pevskega zbora v dvorani Gozdnega gospodarstva.

• Zadnji dan — v nedeljo 4. julija — bo sprejem gostov, partizanski napad, mimohod nastopajočih enot ter zborovanje, ki bo zaključeno s kulturnim programom.

Po končanem zborovanju bo na vseh zabaviščih prosta zabava s plesom.

L. T.

KAJ SMO UGOTOVILI S POPISOM PREBIVALSTVA V JURKLOŠTRU

Po prvih rezultatih popisa prebivalstva dne 31. 3. 1971 ugotovljenih za območje krajevne skupnosti Jurklošter se je pokazalo, da se v tej KS preživlja s kmetijstvom še vedno 62,5 % prebivalstva, na začasnem delu v tujini pa jih je 11 %.

Opuščenih hribovskih kmetij je že 6,48 %. Brez električne napeljave je še vedno 5,43 %. Z vodo iz vodovodnih napeljav se oskrbuje samo 2,89 % gospodarstev, vsi ostali pa iz drugih virov, kot so: potoki, studenci, vodnjaki in kapnice. Urejene kopalnice ima samo 1,9 % gospodinjstev, stranišča na izplakovanje pa le 1,5 % gospodinjstev.

Število živine v tej KS je bilo kritičnega dne: konj 28, ovc 23, govedi 789 in svinj 514.

Anketa o gospodarskem stanju te KS in problemih zaposlovanja, ki jo je izvedla v lanskem letu KO SZDL, je dala skoraj enake podatke, vendar ti niso bili nikoli objavljeni, ker so nekateri dvomili v resničnost z anketo zbranih podatkov. Popis prebivalstva se je izvajal na zakonski osnovi in dvomi v realnost dobljenih podatkov odpadejo.

JANKO LESKOVŠEK

PRVOMAJSKI POZDRAV

vsem delovnim ljudem naše občine

PROGRAM OBČINSKEGA VZGOJNOVARSTVENEGA ZAVODA

Otroško varstvo zavzema čim dalje bolj važno vlogo v našem družbenem razvoju. Danes je pri nas otroško varstvo že urejeno z zakonom in družbenimi predpisi. Potrebe po organiziranih ustanovah, ki naj bi skrbele za varstvo in vzgojo šolskega in predšolskega otroka, so vsak dan večje. Vedno več je mater, ki se vključujejo v proizvodnjo ali se zaposlijo drugače. V mnogih primerih so razmere take, da so otroci med odsotnostjo staršev prepuščeni samim sebi, še pogostejši so primeri, ko se mati prav zaradi tega ne more zaposliti. Danes je v slovenskem merilu že 40% žena zaposlenih, toda potrebe po delovnih močeh so v našem gospodarstvu vedno večje. Le tam, kjer je poskrbljeno za varstvo otrok, je zaposlitev matere neovirana.

Toda ne gre samo za varstvo otroka, čigar starši so družbeno koristno zaposleni, gre tudi za vprašanje vzgoje teh otrok, ker vemo, da imajo ti zavodi tudi svoj vzgojni program. Ta pa je danes že sestavni del celotnega učno vzgojnega programa ter ima močan pozitivni vpliv na otrokov razvoj, ko ta prestopi v osnovno šolo.

To so na kratko navedene utemeljitve potreb po teh ustanovah, potreb, ki temeljijo na splošno ekonomskih, vzgojnih in varstvenih razlogih, ne glede na socialni pomen, ki ga imajo te ustanove, saj imamo veliko otrok, ki jim je otroški vrtec edino prijetno zatočišče, ki mu ga dom ne more nuditi.

Prav iz teh razlogov je bil pred kratkim ustanovljen vzgojno varstveni zavod, ki naj bi te probleme zajel v celoti in jih reševal v smislu sprejetih zakonov in v korist naši skupnosti. VVZ občine Laško inša na svojem področju doslej 2 otroška vrtca: enega v Laškem in drugega v Radečah. Prvega obiskuje okoli 60 otrok, v Radečah pa 40 otrok, ki so stari od treh do šestih let. Skupno je 5 oddelkov ali skupin, kolikor je trenutno tudi kvalificiranih vzgojiteljic. Oba vrtca sta odprta od 5,30 do 14,30 ure, ko pridejo starši po otroke. Povpraševanje je tudi za popoldansko poslovanje, vendar zaradi pomanjkanja vzgojiteljic tega ni mogoče izvesti.

Starši so obvezni plačevati oskrbnino otrok za hrano, ki znaša dnevno 4 din za malico in za kosilo. Poleg tega plačajo mesečno še 50 din vzgojnine, ki služi za kritje materialnih izdatkov (kurjava, tokovina, vodarina, nabava didaktičnega materiala itd.). Družine, kjer na člana pride mapj kot 450 din mesečnih dohodkov, plačajo samo polovico oskrbnine, če pa znaša ta dohodek manj kot 300 pa imajo otroci brezplačno oskrbnino, kar se krije potem iz za to določenega sklada otroškega varstva.

Otroški vrtec v Radečah je nov in ima kapaciteto 40 otrok. Verjetno bo treba v bližnjem času misliti na nov oddelk na Njivicah, ki so le preveč oddaljene in tudi kapaciteta vrtca v Radečah, ki je že sedaj napolnjena, ne bi dovolila večjega dotoka. V Laškem obstoja vrtec že nekaj let, vendar posluje v zelo neprimernih prostorih, ki so bili le zasilno adaptirani za te namene. Zato je svet za otroško varstvo že začel akcijo za novo zgradbo s primerno lokacijo. Pri odločanju o obsegu in strukturi zgradbe ne bomo smeli pozabiti na predpisane normative, zlasti glede na življenjski prostor otrok v vrtcu, na način izvedbe, ki naj bo čim bolj praktičen in čim cenejši, upoštevajoč pri tem vprašanje možnih kreditov. Otroški vrtec v Laškem bi moral imeti prostora za najmanj 120 otrok. Pri projektiranju bo treba upoštevati še prostor za otroške jasli za do-

ločno število dojenčkov. Lokacija je sicer že predvidena, vendar prav primerne prostora v centru mesta skoraj ni.

Tudi v Rimskih Toplicah se kaže vedno večja potreba po tej ustanovi. Verjetno bo to izvedljivo, ko bo urejeno vprašanje gradnje nove šole. Vendar smo mnenja, da bi gradili tudi v Rimskih Toplicah čisto samostojno primeren objekt, saj pridejo tu v poštev drugi skladi, ki nimajo s šolo zveze. Kasneje bo treba otroško varstvo urediti še v drugih centrih občine, kot npr. v Rečici, v Zidanem mostu itd.

Ves ta obširni program je zahteval ustanovitev samostojnega vzgojno varstvenega zavoda v okviru občine, ki naj bi vsi to dejavnost vodil in realiziral, tako v materialnem kakor tudi na pedagoškem polju. Morda bi tudi samostojna skupnost otroškega varstva v naši občini imela pozitivni vpliv na razvoj te dejavnosti. Sredstva za otroško varstvo se namensko zbirajo in so uzakonjena. Zato ustanove razmeroma hitro rastejo po vsej Sloveniji in je nastal problem vzgojiteljic, ki jih je premalo. Potrebno bo razpisati več štipendij in tudi drugače pridobivati kandidatke za vzgojiteljice, saj traja študij 5 let. Nuditi bo treba podporo tudi za izredni študij za višjo strokovno izobrazbo.

VIKTOR PERGAR

REPUBLIŠKA »ZLATA PUŠČICA« V LAŠKEM

Občinska strelska zveza Laško je prevzela organizacijo republiškega tekmovanja z zračno puško za naziv »Zlata puščica«. Pokrovitelj tega tekmovanja je bila Skupščina občine Laško. Tekmovanje je bilo v nedeljo, dne 4. 4. 1971 v domu »Dušana POZENELA« v Laškem.

Udeležba tekmovalcev je bila do sedaj rekordna, saj je nastopilo kar 102 strelcev iz 27 občin. Tekmovalce sta pozdravila in jim zaželela dobrodošlico v Laškem predsednik Občinske strelske zveze Jože OMAHNA in predsednik Skupščine občine Laško tov. Miha PROSEN, kot pokrovitelj.

Po izjavah tekmovalcev je bilo strelišče vzorno pripravljeno in tudi tehnična služba je bila brezhibna, katero sta odlično vodila Tone KOZAR iz SD »Papirnice« Radeče in Vinko LAVRINC iz SD Rečica.

Da je to republiško tekmovanje v Laškem uspelo v zadovoljstvo samih tekmovalcev in organizatorja, gre zasluga vsem, predvsem pokrovitelju in vsem podjetjem ter družbenopolitičnim organizacijam, ki so prispevali darila za najboljše tekmovalce, saj je bilo kar 39 nagrad, organizator pa še ni potrkal na vsa vrata, kar bi še lahko povečalo število nagrad.

Mislim, da ni odveč, če naštejemo vse, ki so prispevali nagrade: Skupščina občine Laško kot pokrovitelj, Pivovarna Laško, Občinski sindikalni svet Laško, Rudnik Laško, Volna Laško, MERX Laško, BOR Laško, Turistično društvo Laško, Občinska konferenca SZDL Laško, Občinski komite ZK Laško, Občinsko predsedstvo ZB Laško, KORA Radeče, Papirnica Radeče, Splošno trgovsko podjetje Radeče, Tovarna lesne galanterije Rimske Toplice, KZ Laško, Gostinsko podjetje »aŠvinja« Laško in Upravni organi občine Laško.

Rezultati posameznikov so bili naslednji:

Prvo mesto in naslov republiškega prvaka je osvojil Vinko FRELJH, iz Kranja s 543 krogi, 2. Franc HOČEVAR, iz Celja s 539 krogi, 3. Marjan DOBOVICNIK, iz Celja s 535 krogi, 4. Marjo KLEMENTE, iz Nove Gorice s 534 krogi, 5.

REPUBLIŠKI PRVAK LETA 1971 ZA »ZLATO PUŠČICO« VINKO FRELJH IZ KRANJA IN LANSKOLETNI REPUBLIŠKI PRVAK DANILO HROBAT

Janez GERLOVEC, iz Skofje Loke s 533 krogi in 6. mesto lanskoletni republiški prvak Danilo HROBAT iz Nove Gorice.

Čutim se dolžan zahvaliti v imenu strelskih organizacij Laško prav vsem, ki so na kakršenkoli način prispevali k tako uspešnemu izidu republiškega tekmovanja v Laškem.

Jože OMAHNA

VSEBINA

- OKVIRNI PROGRAM PRIREDITEV V JURKLOŠTRU
- Pomembna slovesnost na Kozjici
- STO LET GLASBENEGA ŽIVLJENJA V LAŠKEM
- PRAVICE IN DOLŽNOSTI OBČANOV V UPRAVNEM POSTOPKU (5)
- DVE ZANIMIVI RAZSTAVI
- NEKOČ PRED PRVIM MAJEM...
- KAKŠNA BO NOVA ŠOLA V RIMSKIH TOPLICAH
- 800 LET JURKLOŠTRA (2)
- KMETIJSKA DELA V MAJU
- RAZNE OBJAVE
- POSEBNA PRILOGA: URADNI VESTNIK OBČINE LAŠKO, ŠT. 4/1971

POMEMBNA SLOVESNOST NA KOZJICI

Občinska konferenca SZDL Laško in uredništvo »Novi tednik« iz Celja sta 17. aprila 1971 organizirala pri obeležju na Kozjici pri Rimskih Toplicah tovariško srečanje združeno z obujanjem spominov na ustanovitev Pokrajinskega odbora OF za Štajersko.

22. maja letos bo namreč poteklo 30 let, odkar se je na Kozjici, kjer je sedaj vžidano obeležje, zbralo 12 ustanoviteljev Pokrajinskega odbora OF za Štajersko. Sestanek je takrat vodil Miloš Zidanšek, narodni heroj, ki je padel leta 1942. Od takratnih udeležencev živijo danes le še trije: JURAC Jože, LEŠNIK Alojz in DIACCI Alojz, ki so se tega srečanja letos tudi udeležili.

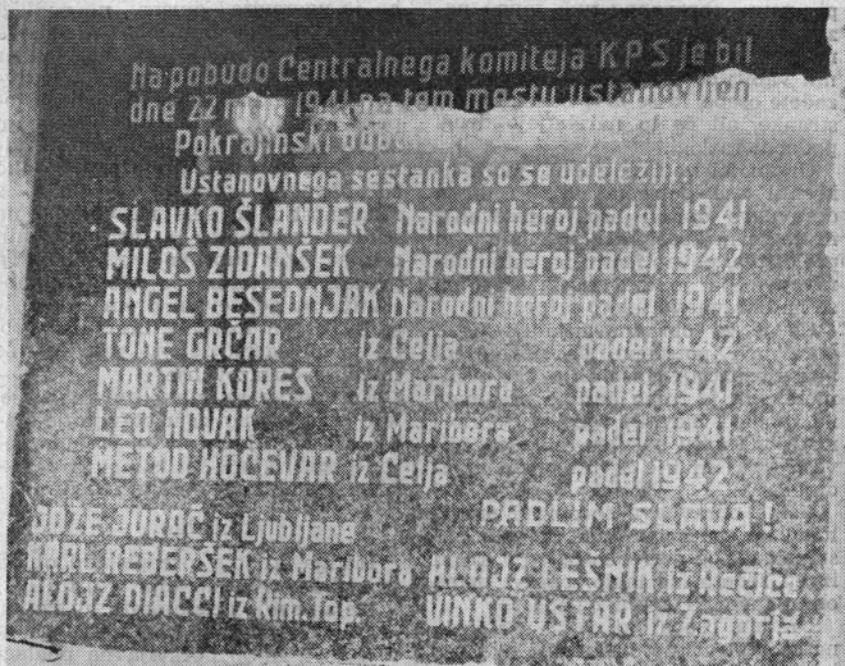
Ob obeležju so se zbrali preživeli ustanovitelji, sekretar Občinske konference SZDL Laško, šolski pevski zbor, ki ga je vodil Julij GORIČ, zastopniki šole Antona Aškercia iz Rimskih Toplic z ravnateljem Milkom VAHČIČEM ter povabljeni gostje.

Vse navzoče, zlasti pa preživele udeležence — ustanovitelje Pokrajinskega odbora OF je v krajšem govoru pozdravil Jože KOS, sekretar Občinske konference SZDL Laško ter preživelim udeležencem v imenu organizatorjev proslave izročil spominska darila.

Pionirji so nato ob spremljavi harmonike zapeli nekaj partizanskih pesmi in nastopili z recitacijami. Po končanem kulturnem programu so o zgodovinskem dogodku izpred 30 let preživeli udeleženci pripovedovali navzočim svoje spomine. Končno je šolska mladina Osnovne šole Antona

Aškercia iz Rimskih Toplic s slovesno obljubo ob tem obeležju prevzela skrb za nadaljnje vzdrževanje tega obeležja.

Ves potek slavlja in obujanja spominov so za televizijo in radio posneli in spremljali predstavniki tiska iz Celja. T.

SPOMINSKA PLOŠČA V KOZJICI VŽIDANA LETA 1954

STO LET GLASBENEGA ŽIVLJENJA V LAŠKEM

Letos sovпада s praznikom »Piva in cvetja« visok jubilej godbe na pihala občinskega sindikalnega sveta Laško. Teden dni pred tem praznikom tj. dne 10. in 11. julija slavi namreč godba na pihala Laško 100 let glasbene tradicije na laškem območju.

Sto let je poteklo od tistih dni, ko so se za glasbo navdušeni in nadarjeni fantje pričeli združevati v vrste godbenikov. V marljivem in glasbenem udejstvovanju so si našli razvedrilo, ki jih je kulturno dvigalo in plemenitilo. Poslušalci pa so ob zvokih godbe lažje pozabljali na tegobe, slovesnosti so postale slovesnejše in manifestacije še pristnejše.

Danes si brez sodelovanja godbe težko zamišljamo naše kulturno in družbeno življenje.

Proslava 100-letnega jubileja bo potekala tako kot poteka delovanje godbenikov: skromno in široko odprto vsem, ki si želijo sodelovanja. Godbeniki se bodo najprej spomnili svojih umrlih tovarišev — godbenikov. 10. julija bodo v prvih večernih urah ob zvokih žalostink položili vence in cvetje na njihove grobove. Sledila bo akademija z uvodnim govorom, podelitvijo priznanj in kon-

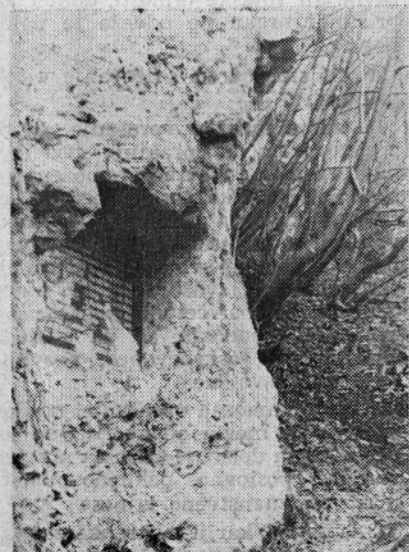
certom Godbe na pihala Laško. Dne 11. julija bo v zgodnjih dopoldanskih urah na trgu v Laškem revija godb na pihala. Nastopili bodo tudi združeni pevski zbori. Razen godb, ki delujejo na območju občine Laško, bo nastopilo še več godb iz drugih krajev Slovenije, sodelovati pa želi tudi godba na pihala iz Plitzhausna v ZR Nemčiji.

Razstava slik in drugih eksponatov, ki so povezani s tradicijo godbe v Laškem, bo v sklopu razstave v tednu »Piva in cvetja«.

Godbeniki se bodo ob 100-letnem jubileju predstavili svojemu občinstvu v novih uniformah. Izdali bodo tudi ilustrirano brošuro, ki bo prikazala vso dosedanjo glasbeno dejavnost v Laškem in bližnji okolici ter bo vsebovala tudi kratko topografijo.

Praznovanje 100-letnega jubileja ne bi bilo izvedljivo, če godba na pihala ne bi uživala razumevanja in naklonjenosti vseh družbenopolitičnih in delovnih organizacij, katere ji nudijo vsestransko pomoč. To dejstvo pa godbenike moralno obvezuje ter jim daje voljo in elan, ki mora voditi k nadaljnjim uspehom.

HELENA DOVEČAR

SKALA, V KATERI JE VŽIDANA SPOMINSKA PLOŠČA. — V NJENEM ZAVETJU SO SE 22. MAJA 1941 ZBRALI USTANOVITELJI POKRAJINSKEGA ODBORA OF ZA ŠTAJERSKO

PRAVICE IN DOLŽNOSTI OBČANOV V UPRAVNEM POSTOPKU

PETO NADALJEVANJE

Dokazovanje

Organ, ki vodi postopek, mora razpis ustne obravnave tudi javno naznaniti: če je nevarnost, da ne bo mogoče pravočasno vročiti posameznih vabil; če je verjetno, da so prizadete osebe, ki še niso nastopile kot stranke, ali če to narekujejo drugi podobni razlogi.

Organ, ki vodi postopek, mora ukreniti vse potrebno, da se ustna obravnava opravi brez zasliševanja in če je mogoče, brez prekinitve in preložitve, povabljenim na ustno obravnavo pa je dati dosti časa, da se na obravnavo lahko pripravijo.

Če je za obravnavanje na ustni obravnavi potrebno, da povabljeni poznajo načrte, spise ali druge predmete, jim je treba dati te predmete na vpogled, hkrati z razpisom obravnave, v vabilu na obravnavo pa navesti kdaj in kje si jih lahko ogledajo.

Ustna obravnava se opravi praviloma na sedežu organa, ki vodi postopek. Če je potreben ogled v kraju izven sedeža, se lahko opravi ustna obravnava na kraju ogleda.

Uradna oseba, ki vodi postopek, na začetku ustne obravnave ugotovi, kdo od povabljenih je navzoč, glede odsotnih pa se prepriča, ali so jim bila vabila pravilno vročena.

Če katera od strank, ki še ni bila zaslišana, ni prišla k obravnavi, pa ni dognano, da ji je bilo vabilo pravilno vročeno, preloži uradna oseba obravnavo, razen če je bil razpis ustne obravnave pravočasno javno naznanjen.

Če k ustni obravnavi ne pride stranka, na čigar zahtevo je bil uveden postopek, čeprav je bila v redu povabljena, pa se da iz celotnega stanja stvari domnevati, da je predlog umaknila, ustavi organ postopek. Zoper sklep o tem je dovoljena posebna pritožba. Če brez opravičenega razloga ne pride stranka, zoper katero je uveden postopek, čeprav je bila v redu povabljena, lahko uradna oseba, opravi ustno obravnavo tudi brez nje, lahko pa jo na njene stroške tudi preloži, če je to potrebno za pravilno rešitev stvari.

Če navzoča stranka vkljub opozoritvi na posledice ne poda med samo obravnavo pripomb k delu na obravnavi, se šteje, da nima pripomb. Če jih dá pozneje, jih lahko organ upošteva, kadar utegnejo takšne pripombe vplivati na rešitev stvari in ni bila podana po obravnavi z namenom, da bi se zavlačeval postopek.

O vsaki ustni obravnavi se piše zapisnik, ki vsebuje izjave strank, prič, izvid in mnenje izvedencev, ugotovitve ogleda na kraju samem in podobno.

Glavni cilj ugotovitvenega postopka je ugotovitev dejstev, na podlagi katerih se izda odločba. Ta dejstva v glavnem navajajo stranke, vendar jih ne prikazujejo vedno objektivno. Zato uradna oseba, ki vodi postopek, ne more njihovim navedbam že vnaprej verjeti. Nasprotno, uradna oseba se mora prepričati, koliko so navedbe strank v skladu z resničnostjo, in šele nato lahko na podlagi resničnih in verodostojnih dejstev izda upravno odločbo. Ta proces, v katerem se ugotavlja objektivnost dejstev in prepričuje pristojni organ oziroma uradno osebo, da so navedena dejstva pravilna, se imenuje dokazovanje.

Kot dokaz se lahko uporabi vse, kar je primerno za ugotavljanje stanja stvari in kar ustreza posameznemu primeru, kot so listine, priče, izjave strank, izvedenci in ogledi.

Listina

Listina, ki jo v predpisani obliki izda državni organ (npr. rojstni list) v mejah svoje pristojnosti, ni listina, ki jo v taki obliki izda organizacija v zadevi, ki jo opravlja na podlagi javnih pooblastil (npr. šolsko spričevalo) dokazuje tisto, kar se v njej potrjuje ali določa. Dovoljeno je dokazovati, da so v taki listini dejstva neresnično potrjena ali da je sama listina nepravilno sestavljena.

Listina ima dokazno moč le, če je pristna. Listina je pristna, če izvira njena vsebina od izdajatelja. Pristna pa je lahko le taka listina, ki po svojem zunanem videzu daje vero za to. Take vere ne daje listina, na kateri je bilo kaj prečrtano, zadirano ali kako drugače izbrisano ali vstavljeno, ali če so na listini kakšne druge zunanje pomanjkljivosti. Vendar pa takšna listina ne izgubi dokazne moči na sploh. Od presoje uradne osebe je odvisno glede na druge okoliščine, ali in koliko je zmanjšana dokazna vrednost listine, ali pa listina nima nobene dokazne verdnosti za odločitve v stvari, o kateri teče postopek.

Listine, ki so dokaz, predložijo stranke ali pa jih preskrbi organ, ki vodi postopek. Stranka predloži listino v izvorniku ali v overjenem prepisu, lahko pa jo predloži tudi v navadnem prepisu. Uradna oseba, ki vodi postopek, lahko zahteva od stranke, ki se sklicuje na kakšno listino, naj jo predloži, če jo ima ali če jo lahko dobi. Če je listina pri nasprotni stranki, pa je ta noče prostovoljno predložiti ali pokazati, zahteva od nje uradna oseba, ki vodi postopek, naj jo predloži ali pokaže na obravnavi, da bi se mogle druge stranke o njej izjaviti. Če pa stran-

ka, od katere je bilo zahtevano, naj predloži oziroma pokaže listino, tega ne stori, presodi organ, ki vodi postopek, glede na vse okoliščine primera, kakšen vpliv ima to na reševanje stvari. Listino, ki je pa pri državnem organu ali organizaciji, ki ima javno pooblastilo, in jo stranka, ki se je nanjo sklicevala, ni mogla dobiti, jo po uradni dolžnosti preskrbi organ, ki vodi postopek.

Priče

Priče so fizične osebe, ki so udeležene v postopku zato, ker so jim znani dogodki, dejstva in okoliščine, ki so predmet upravnega postopka, bodisi na podlagi lastnega opažanja, bodisi na podlagi pripovedovanja tretjih oseb. Priče dajejo izjavo o pravno pomembnih dejstvih, ki spadajo v preteklost, ne pa v sedanost. Pričanje obstoja v tem, da priča le priobčuje: poroča o tem, kar je s svojimi čutili zaznala. Priča tedaj priobčuje in obvešča organ o svojih opažanjih, ne daje pa v nobenem primeru svojega mnenja in sodbe.

Priča je lahko vsak, kdor je zmožen opaziti dejstvo, o katerem naj priča, in mora ta svoja opažanja povedati. Kdor je udeležen v postopku kot uradna oseba, ne more biti priča.

Vsak, kdor je povabljen za pričo, mora na povabilo priti in, če ni s tem zakonom drugače določeno, tudi pričati. Kot priča ne sme biti zaslišan, kdor bi s svojo izpovedbo prekršil dolžnost varovanja uradne, državne ali vojaške tajnosti, dokler ga pristojni organ ne odveže te dolžnosti.

Priča sme odreči pričevanje v teh primerih:

1. na posamezna vprašanja, če bi z odgovorom na vprašanje spravil v hudo sramoto, občutno premoženjsko škodo ali pa v kazenski pregon sebe, svojega krvnega sorodnika v ravni vrsti ali v stranski vrsti do vštete tretjega kolena, svojega zakonca ali sorodnika po svaštvo do vštete drugega kolena, četudi je zakonska zveza že prenehala, ali pa svojega skrbnika ali oskrbovanca, posvojitelja ali posvojenca.

2. na posamezna vprašanja, na katero ne bi mogla odgovoriti, ne da bi prekršila dolžnost oziroma pravico varovati poslovno, poklicno, umetniško ali znanstveno tajnost.

3. o tistem, kar ji je stranka zaupala kot svojemu pooblaščenču.

4. o tistem, česar se je stranka ali druga oseba spovedala njej kot verskemu spovedniku.

(NADALJEVANJE PRIHODNJIC)

RAZSTAVA IKON V LAŠKEM

V prenovljenem prostoru muzejske zbirke v Laškem je bila od 10. do 25. aprila 1971 odprta razstava umetniških del — ikon akademskega slikarja Goce Kalejdžijskega.

V poznem popoldnevu so se zbrali povabljeni iz Laškega, Celja pa tudi iz Ljubljane. Ko smo vstopili v razstavni prostor, je bil vtis prijeten,

saj tehnika izdelkov nekako zahteva tako okolje.

Po otvoritvenih besedah zastopnika pokrovitelja in predstavnika družbenopolitičnih organizacij Laškega tov. Wimerja je zapel moški zbor iz Laškega zelo ubrano, kar je svečanost trenutka še povečalo. Ta razstava je pomemben dogodek za Laško, zlasti

zato, če se bodo prireditve še vrstile in s tem razgibale kulturno življenje v našem malem turističnem središču.

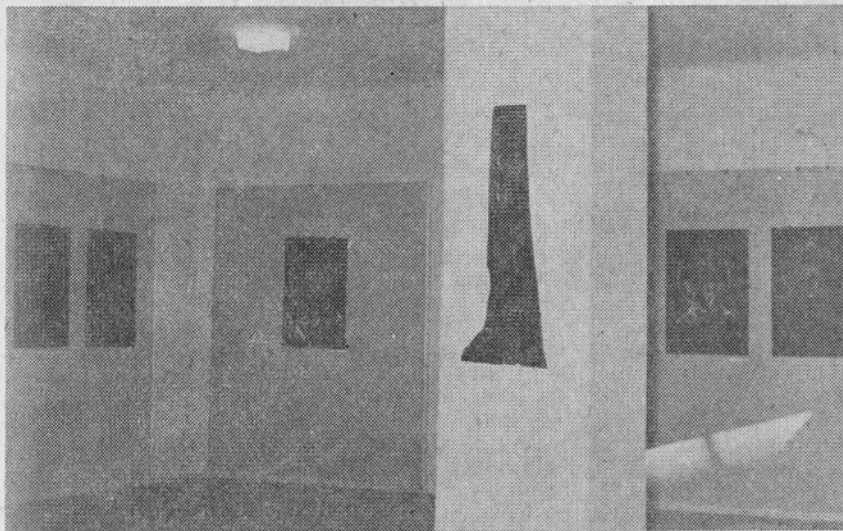
Obiskovalci razstave smo si bili edini v tem, da se avtor umetnin poslužuje poleg klasičnih oblik podlage tudi svojevrstnih, da je njegova tehnika nam Slovencem manj vsakdanja, pa morda zato bolj impresivna. Sicer temne, vendar do podrobnosti izdelane slike umetnin preteklosti pričarajo vzdušje tajinstvenih ambientov bratske Makedonije, kjer je Goce Kalejdžijski doma.

Želimo mu še naprej mnogo uspehov in nam podobnih kulturnih užitkov!
— mm —

SE ENA ZANIMIVA RAZSTAVA POHOD XIV. DIVIZIJE NA ŠTAJERSKO

Muzejska zbirka Laško — oddelek NOB in občinski odbor Združenja borcev NOV Laško sta pripravila v prostorih Muzejske zbirke v Laškem okusno in dobro organizirano razstavo **POHOD XIV. DIVIZIJE NA ŠTAJERSKO**.

Otvoritev razstave je bila v torek, 27. aprila in bo odprta do 9. maja 1971. Na razstavi je zastopana grafika učencev Osnovne šole Primoža Trubarja iz Laškega.

RAZSTAVA IKON V MUZEJSKI ZBIRKI V LAŠKEM

PAVLA ROVAN

NEKOČ PRED PRVIM MAJEM ...

Ze nekaj dni pred prvim majem je bilo v delavskih družinah vzdušje, ki je kakor težka sivina leglo na rudarsko kolonijo in tovarniško središče doline ter stisnilo utrip delavskega življa. In četudi so oči lahko vsrkavale lepoto pomladi, cvetočega razkošja zelenih trat in dišečega cvetja, od skrite vijolice ob robu šumečega potoka do sladkega vonja belih in rdečih cvetov sadnega drevja, vsa ta lepota narave ni mogla razpršiti v globini človeškega srca porojeno težko slutnjo ...

Moreča slutnja je rasla, rasla, dokler se ni spremenila v grozeč oblak, ki se kakor orkan veča in širi od minute do minute, ki ga pričakujejo s strahom in se mu ne morejo ogniti in ne staviti v bran. In končno je grozeč oblak iz tega morečega vzdušja dobil podobo žandarjev, pušk in žilavk. Kjerkoli se je tiste dni pred prvim majem zbrala gruča ljudi, so jih žandarji in policaji razganjali. Tak je bil ukaz ...

Brez groma in bliska se je utrgal oblak. Njegova teža je padla na skromne delavske domove, na siromašna bitja, v katerih se je ob praznem ognjišču trlo kup sestradanih otrok z globoko udrtimi očmi, ki so vprašujoče zrla na prazno mizo, na katero jim je lakota v mislih pričarala velik hlebec kruha tako živo, da so se njihova usta premikala, kot bi ravnokar ugriznila v izdaten kos toplega kruha. Požirali so sline in zrak. Po praznih želočkah se jim je pretakala le črna kava; danes zjutraj ni bilo koruznih žgancev, ne kruha ...

Mati jih je naganjala iz kuhinje. Zunaj, na soncu naj bi se igrali, sosedovi otroci so že pod cvetočo češnjo, jim je dejala.

O, ti trpeče materino srce! Nisi jim mogla dati kruha in zato si skrila svojo ljubezen in bolečino v trdo odmevajoč vzklík: »Ven iz kuhinje!« Zavpila je nanje, kar je storila le redkokdaj, v prsih jo je stiskala ža-

lost, saj ve, da so čakali na kos kruha, ki jim ga ni mogla dati. Ze v četrtek je trgovec hladno seševal znesek med tednom nakupljenih živil: »Saj ne boste mogli vsega plačati v soboto!«

Vprašujoče je zrla šest parov oči v njen mrki obraz in ko jih je še enkrat pogledala, so se počasi, drug za drugim splazili mimo prazne mize do vrat, se tam boječe ozrli in prestopili prag. Najstarejši je pogledal v tla, pokazal z roko na skladovnico drv, ki jih je že zgodaj zjutraj privlekel izpred jaška in nasekal ter sam sebi zamrmral: »Ko bi le že bil toliko star, da bi lahko zaslužil.«

Mati mu ni odgovorila, sklonila se je k najmlajšemu, ki se je sedé prekopicnil čez prag in potegnil z drobnimi rokami za seboj leseno žlico, s katero se je igral in jo hlastno grizel z drobnimi zobki. Zaprla je vrata za njim in vzdihnila.

Mali je ob pragu cmokajoč stokal in vedno znova vtikal leseno žlico v ustka. To je neutrudljivo nadaljeval, dokler ni naenkrat zamižal, ponovno s silo ugriznil v les in žlico z vso močjo treščil nazaj v kuhinjska vrata ter planil v jok. Bil je lačen.

(Nadaljevanje na naslednji strani)

KAKŠNA BO NOVA ŠOLA

Dolgotrajna bitka za nujno gradnjo nove šole v Rimskih Toplicah je prišla v zaključno fazo. Napori občine pa tudi šole same niso bili zaman. Republiška izobraževalna skupnost se je vendarle odločila, da s posojilom to gradnjo podpre. Začetek gradnje je zdaj torej le vprašanje kakšnega meseca.

Rimske Toplice dobijo torej novo šolo. Ker gre za povsem novo šolo, je prav, če skušamo odgovoriti na vprašanje, v čem se bo ta šola razlikovala od klasično grajene šole.

Predvsem bo to šola, ki bo do popolnosti prilagojena za kabinetni pouk, se pravi izvajala pouk v skladu z normativi za gradnjo in opremo osnovnih šol, ki jih je sprejel Republiški sekretariat za prosveto in kulturo SRS.

Povedati je treba, da so ti normativi odraz prizadevanj za ekonomično in racionalno graditev, pa tudi za racionalni izkoristek vseh šolskih prostorov.

Prednost te gradnje bo tudi v tem, ker bo objekt prilagojen vzgojnoizobraževalnemu procesu, ki je v nenehnem razvoju. To se pravi, da objekt ne bo predstavljal šole, ki je primerna le določenemu času, šole, ki bi reševala le trenutno situacijo, temveč šolsko zgradbo, ki bo elastična in ne bo ovirala kasnejših izpo-

polnitev, modernizacije in dograditve.

Bistvena prednost predvidene rimske šole pa je v tem, da gre pri njej v nekem smislu že za tipsko gradnjo, ki ima svoje prednosti tako v ceni kakor tudi v ekonomiki izrabe šolskega prostora. Bistvo cene moramo pravilno pojmovati, ker ta ne predstavlja zmanjšanja investicije v absolutnem smislu, ker potreben standard šole tudi ne sme biti okrnjen, kajti od njega je odvisno normalno delo učenci in v končni fazi tudi učni uspeh. Res pa je, da so za ta tip šole predvidene investicije v višini 6 milijonov dinarjev, za lasten tip, ki smo si ga že prej zamislili, pa okrog 8 milijonov dinarjev. Vsekakor gre pri tipskem načrtu, iz katerega so zrastle že šole v Grižah, Mozirju, Tomažu in Banja Luki, za dosti bolj sprejemljivo ceno. Seveda gre pri tem tipu, ki ga določajo normativi, za velik prihranek pri vseh bruto zazidanih površinah. Razmerje je tako:

a) prostori, namenjeni le pouku — minimalno 50 %

b) prostori za vse ostale namene — maksimalno 20 %

c) komunikacije v objektu in zidovi — maksimalno 30 %.

Domnevamo, da bo v našem primeru, ko bo ta tipska gradnja še modernejša, to razmerje še bolj v prid pouku samemu.

Če hočemo pojasniti ekonomiko izrabe učilnic, potem uporabimo primerjavo med klasično učilnico in predmetno na višji stopnji (učilnico za kabinetni pouk). Če sodimo, da je kabinetna izkoriščena 100 %, potem je klasična le okoli 60 %.

Kabinetni pouk se v zadnjih letih v Sloveniji vse bolj razvija. Pri kabinetnem pouku ni več klasičnih matičnih učilnic, ki so bile edini prostor, kjer je potekal pouk in ves učnovzgojni proces. Na novi šoli bo pouk potekal v drugačnih prostorih, prav tako bo v drugačnih prostorih potekalo celotno življenje šole. Ti prostori so: učilnice, kabineti, laboratorij, šolska delavnica, pionirska soba in še kaj. Učilnica bo tudi na novi šoli osrednji prostor za pouk, imela pa bo drugačen videz, drugačno pohištvo in točno opredeljen namen. V kabinetnem pouku učenci na višji stopnji nimajo svojega stalnega prostora, marveč se selijo iz enega predmetnega kabineeta v drugega, kakor je to že na Osnovni šoli Primoža Trubarja v Laškem.

Nova šola v Rimskih Toplicah bo imela na voljo 8 učilnic za kabinetni pouk, ki bodo že v 1. fazi vse maksimalno uporabljene in jih bodo zasedali učenci 5., 6., 7. in 8. razreda. 4 učilnice s tremi kabineti so predvidene spodaj, 4 učilnice tudi s 3 kabineti pa zgoraj v istem delu zgradbe.

NEKOČ PRED PRVIM MAJEM...

(Nadaljevanje s prejšnje strani)

Mati je vrata odprla. Sestra Marjanca je malega bratca potegnila izpred praga. Pri tem je ošinila mater z vprašujočim pogledom. Ali bo tudi danes odšla v šolo, ne da bi ji mati lahko zavila kos kruha za malico? Spomnila se je na povest o Kani Galilejski, ki jo je brala v šoli in je, kot že mnogokrat prej, kadar ni bilo doma kruha, pričakovala čudež...

Da bi se vsaj danes bratčeva lesona žlica spremenila v kruh, da ne bi več jokala, ker je lačen. Vedno znova je čakala na čudež...

Ko je nekoč lačna stala ob kupu premoga na nasipu ob seperaciji, je z dvignjeno roko glasno zaklicala: »Bodi kruh!«

Brat Jože jo je porinil v premog in zavpil: »Trapa!«

Tega mu dolgo ni mogla odpustiti, čeprav ga je imela zelo rada. Saj je razen frnikol in žeblice vsa svojo pridobljeno lastnino vedno tovariško delil z njo.

Vendar tudi zunaj na dvorišču ni bilo kruha. Sonce ni moglo ogreti njihovih praznih želodčkov. Mater pa

je stiskala v srcu bolečina. Pogledala je na uro. Kako, da še ni očeta? Saj vendar ve, da čakajo njegovo plačo, čakajo, da bi sin Joža takoj skočil v trgovino po kruh... Čaka in čaka...

Očeta ni bilo domov. S številnimi drugimi so ga s plačo v roki odgnali izpred lamparne. Skromnega zaslužka niso mogli izročiti svojcem.

Po cesti je kakor skrivnostna pošast pripeljal policijski avto. V njem je bilo nekaj delavcev, ki so jih odpeljali iz tovarne v sosednjem kraju. Za avtomobilom je tekla delavska otročad, vendar le mlajši, starejši so se takoj porazgubili in s hriba opazovali turobni dogodek.

Na bližnjem hribu so ženske sadile krompir. Obstale so ob strnjeni globeli. Eni je zdrsnila košara iz rok, ko je zagledala rudarja Petra, ki ga je gnal orožnik po globeli do centrale. Kakor da bi počasi začelo prodirati sonce skozi debele veje jablane, pod katero je stala, jo je razveselila misel, da njenega moža ni doma. Odšel je k sorodnikom na kmetijo po hrano. Z rudarjem Pe-

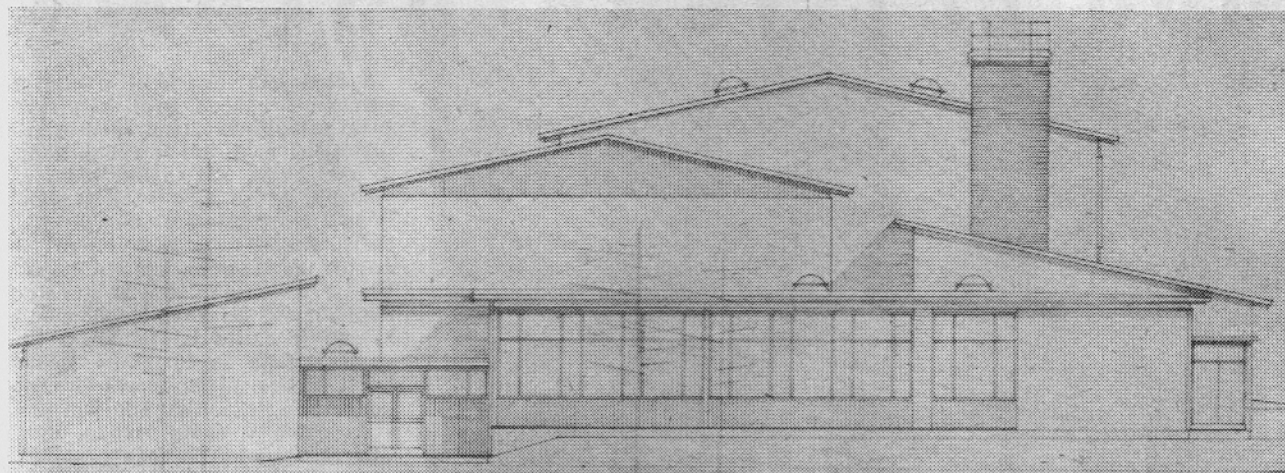
trom sta bila velika prijatelja, igrala in pela sta v delavskem drništvu. Prav gotovo bi odpeljali danes tudi njega.

Druga si je z desnico otrla potno čelo. Sklonila se je in pobrala košaro. »Danes ne bom več sadila,« je dejala. Obraz se ji je napolnil s solzami.

V rudarski čakalnici so orožniki čakali še na popoldansko izmeno. Kot nevidna sila je prodrla v rudarske domove vest, da stoji za halo policijski avto. V grapi nad hribom in rudarsko kolonijo je sestra ključavničarja Albina, mlada Anica, prestregla na delo hiteče rudarje. Tako je na popoldanski šihrt prispelo le nekaj knapov, številni so odhiteli v hrib, kjer jih je objela gozdna tišina.

V avto z majhnimi linami so orožniki odvedli potem le nekaj rudarjev. Imeli so namreč spisek imen — rdečih... Ostalim so zabičali, da ne smejo te dni zapustiti kraja bivanja. Odhajajočim so aretiranci izročili še hitro plačilne kuverte za svojce. Nastala je mrtvaška tišina, spreletelo je tiste, ki so jih odpeljali in one, ki

V RIMSKIH TOPLICAH

NOVA SOLA V RIMSKIH TOPLICAH KAKRŠNA BO PO NAČRTU Z VZHODNE STRANI

Razredne učilnice za razredni pouk bodo 4, razvrščene bodo v paviljonskem delu zgradbe, med obema kriloma pa prostorna telovadnica. Dohod v telovadnico in jedilnico je predviden iz obeh delov in je racionalno zamišljen.

Higienske in zdravstvene razmere, ki so bile na stari šoli najbolj obupne, bodo na novi šoli še posebno udobne. Garderoba s posebnimi boksi za posamezne razrede bo v obeh prvih vhodnih prostorih, iz katerih bo

mogoče vstopati v avlo, oziroma v centralni del, kjer naj bi bile omarice za šolske potrebščine.

Kuhinja in jedilnica sta dokaj prostorni. Vsi prostori bodo centralno ogrevani.

Skratka, učencem, ki bodo poslej obiskovali osnovno šolo v Rimskih Toplicah, se obetajo boljši časi. Nova šola jim bo lahko nudila vse tisto, za kar so bili doslej prikrajšani. Učilnice bodo ustrezno opremljene z učili in sredstvi, ki so za določen raz-

red ali za določen predmet potrebna, ustvarjeno bo takšno okolje, ki bo prispevalo k boljši koncentraciji pri pouku, povečana bo zlasti možnost za večjo aktivnost in sodelovanje učencev pri pouku, povečana bo tudi možnost za bogatenje in vzdrževanje učnih zbirk in učnih pomagala, nude- ni bodo boljši pogoji za različne učne metode, kakor je individualizirano delo, skupinski pouk, programirani pouk in podobno. Seveda bo lahko tudi učitelj delal z večjim elanom, večjim osebnim zadovoljstvom in večjimi uspehi, ker bo imel za svoj predmet posebno učilnico in svoj prostor, ki si ga bo uredil po lastni zamisli in lastnih željah.

Rimske Toplice so dolgo čakale na svojo šolo, toda čakanje ni bilo zaman, saj bodo dobile lepo in najmodernejšo šolo. Po drugi strani pa smo lahko zadovoljni, da gre za šolo, ki ni med najdražjimi, saj nas pomirja zlasti dejstvo, da bo na novi šoli za več kakor 20 % večji izkoristek v uporabi učilnic.

Na koncu se naj ob tej priliki, ko čakamo na zasaditev prve lopate, zahvalim vsem tistim, ki so v boju za novo šolo največ prispevali in karkoli pomagali. V prvi vrsti gre zasluga Skupščini občine Laško in njenemu predsedniku Mihi Prosenu ter vsem delovnim organizacijam v občini, ki so nesebično vložile precejšnje vsote, pa tudi tistim, ki so nas podprli v raznih republiških organih, zlasti v Republiškem sekretariatu za prosveto in kulturo in Zavodu za šolstvo. In nazadnje — prav lepa hvala Republiški izobraževalni skupnosti, ki je za gradnjo pokazala razumevanje in odobrila predvideni kredit.

Ravnatelj
MILKO VAHČIČ

so za danes lahko odšli domov in ne vedo, kaj jim prinese jutrišnji dan. Mimogrede so ob rudniški upravi odvedli tudi praktikanta Zvonka. Ko je ob avtomobilu za trenutek obstal, se je enemu izmed žandarjev zahotelo, da ga je surovo porinil v avto. Tako je skoraj padel med ostale, ki so se stiskali brez besed z upornimi pogledi v temnem prostoru. Naredili so še prostor zanj in usedel se je mednje. Vendar se razgovor ni mogel razživeti. Večina je razmišljala o sebi, pred oči so jim stopale žene, matere, ki svojih otrok ne bodo mogle nasititi, ker ne bo zaslužka...

Rudar Peter je bil med njimi še najbolj veder. Zasmejal se je in rekel: »Hudiči! Lani so me sneli v jami, letos pa sem imel častno spremstvo že kar od doma, tako se jim je mudilo.«

Pod klopjo je rudar Peter opazil krvave madeže. Opozoril je na to sotrpina električarja Jožeta. Ta se je sklonil pod klop in žalostno dejal: »Pravijo, da so včeraj obstrelili študenta Ivana iz Saleške doline. Verjetno so ti madeži od njegove krvi...«

Utihnili so, ker je orožnik napeto zrl mednje. Petra, ki je bil goreč

kulturni delavec v delavskem društvu, je prešinilo. Počasi je dvignil glavo in glasno vprašal: »Fantje, le kje bomo dobili v zaporu rdeče nageljne za prvi maj!?!«

Nekdo je zažvižgal in siknil: »Eni imajo pendreke, mi pa bi radi le rdeče nageljne...«

Ta dan so se še nekajkrat odprla vrata jetnišnice in zaporu so se polnili. Proti večeru so pripeljali tudi mlado Anico. Vračala se je iz kočice, v kateri je materi šestih lačnih otrok izročila še zadnjo kuverto z moževim zaslužkom.

Mati je prebledela, vzela denar, se zahvalila, poklicala Jožo in ga takoj poslala po kruh. Otroci so se navedli koruznega kruha, Marjanca pa je tiho preišljevala, če se je vendar zgodil čudež. Šele ko se navedli, so začeli spraševati po očetu. Mati se je hlipajoče obrnila v stran in kratko rekla:

»Oče pride čez nekaj dni,« četudi sama ni vedela kdaj, in jih nagnala spat. Niso več spraševali, saj so spet enkrat bili siti. Prav hitro so zasпали, le najstarejši Joža je srepro zrl v strop.

Mati pa se kruha ni dotaknila.

800 LET JURKLOŠTRA (2)

KRKA (GURK) NA KOROSKEM, NEKDANJI SEDEŽ KRŠKIH SKOFOV. V CERKVI JE GROB SV. EME

V Krki (Gurk) na Koroškem je imela grofica Ema posest, ki jo je leta 1043 namenila za ustanovitev nunskega samostana, v katerem bi tudi sama oblekla redovno obleko in dočakala smrt. Sezidala je cerkev in samostan za 70 nun (15. VIII, 1043). Za vzdrževanje samostana je podarila obsežno posest od Vitanja, Lemberga, Rogatca, Šentjurja pri Celju preko vsega Kozjanskega in Bizeljskega do Boštanja ter na Dolenjskem Mirno in Mokronog.

Krška posest na Kozjanskem je obsegala Podčetrtek, Podšredo, Kunšperk, Kozje, Pilštanj, Žusem in Planino prav v dolino Gračnice. Laško z okolico pa je obdržala sama. V samostanu je grofica Ema umrla (natančna letnica ni znana) in je pokopana v cerkvi v Krki. Cerkev jo je razglasila za svetnico (god 27. junija). Po samostanu jo imenujejo tudi Ema Krška in je tako vpisana tudi v koledarju. Kolikor Ema ni podarila svoje imovine že za časa življenja raznim cerkvenim ustanovam, so si jo po njeni smrti razdelili daljni sorodniki. Leta 1072 je salzburški nadškof, cerkveni predstojnik ozemlja severno od Drave, ustanovil na Koroškem škofijo in za njen sedež je izbral cerkev v Krki. Vso posest, ki jo je Ema namenila nunskega samostanu, so določili za vzdrževanje krškega škofa in tako je postal ta škof tudi lastnik zemlje od Planine

proti Jurkloštru, četudi ni bil cerkveni predstojnik v naših krajih. Sedež škofije so 1787 prenesli iz Krke v Celovec, škofija pa je kljub temu do danes obdržala naziv krška.

Jasno je, da je imel krški škof Henrik I. pri ustanovitvi samostana verske namene. Toda samostani so v srednjem veku poleg verskega imeli tudi velik kulturni pomen, zato si moramo za razumevanje tiste dobe ogledati tudi tedanje kulturne razmere.

Danes bi se nam čudno zdelo, če bi našli odraslega človeka, ki bi bil nepismen; v vsakem kraju je šola, kjer se naučiš brati in pisati, po višjo izobrazbo greš pa v večja mesta, najdalj do Ljubljane. Knjig za branje ni težko dobiti, lahko jih kupiš v trgovini, lahko si jih tudi izposodiš v knjižnici; če knjigo izgubiš, si lahko nabaviš drugo, enako. Papirja imamo toliko, da ga uporabljamo tudi za druge namene, ne samo za pisanje.

V srednjem veku je bil položaj popolnoma drugačen. Brati in pisati je znala samo duhovščina, med ostalimi prebivalci pa je bil le redko kdo, ki bi znal brati. Saj so bili tedaj celo vladarji, ki se niso znali podpisati in tudi marsikateri plemič ni bil nič boljši. Zaradi tega so imeli pri sebi duhovnike kot pisarje in tajnike. Vladar kakšnega škofa za kanclerja, nižji plemiči pa kaplana ali meniha, ki jim je sestavljal listine. S knjigami je bilo še težje. Če si hotel imeti knjigo, si jo moral prepisati, ker ni bilo tiska. Vsaka knjiga je nastala samo v enem izvodu, ker je bila ročno delo. Poseben problem je bil material, na katerega so pisali. Ker ni bilo papirja, so pisali na pergament, to je na posebej ustrojeno živalsko kožo.

S pisanjem in prepisovanjem knjig so se ukvarjali predvsem v samostanih. Svetna duhovščina (župniki, kaplani) je sicer tudi uporabljala knjige, toda menihi v samostanih so se lahko popolnoma posvetili pisanju, tako da je do izuma tiska in prav za prav ves srednji vek bilo pisanje oziroma prepisovanje knjig glavno opravilo menihov in njihovo kulturno poslanstvo. Že za lastno uporabo potrebuje duhovščina različne knjige: mašno knjigo, molitvenike, pesmarice, sv. pismo, življenje svetnikov, koledarje itd. Vse to so v samostanih prepisovali in še več: prepisovali so tudi zgodovinske, prirodoslovne, zdravstvene in druge knjige. (Nadaljevanje prihodnjic)

MENIH PIŠE KNJIGO — RISBA IZ 15. STOLETJA

KMETIJSKA DELA V MAJU

V začetku maja smo že končali s saditvijo krompirja in koruze. Pričeli bomo z dognojevanjem jaremu žitu z dušičnatimi gnojili (100—150 kg nitromonkala na ha).

V maju bomo škropili žita s herbicidi, ki jih je dovolj na razpolago in učinkovito zatirajo plevele. Če koruznim posevkom nismo gnojili pred setvijo ali ob sami setvi, bomo to opravili takoj po vzkalitvi koruze s ca. 150—200 kg nitromonkala na ha. Po vzniku koruze zatiramo plevel v posevku s gesaprinom, ki se je pri nas zadnji dve leti že kar udomačil, če pa ljudje še dvomijo v uspeh gle-

de njegove učinkovitosti, naj se pozanimajo pri sosedih, ki ga že dalj uporabljajo, saj prihrani res veliko dela, koruzi pa ne škoduje. Gesaprina uporabimo 3—4 kg na ha. Krmilna pesa potrebuje mnogo dušika, ki ga damo v več obrokih, nekaj ob setvi, drugič ob prvem okopavanju in preden pesino listje prekrije vso njivo. Skupno uporabimo ca. 150 kg nitromonkala na ha, razdelimo ga na enake obroke.

V maju je tudi čas, da sejemo kavlo, ki se vedno bolj udomačuje, daje velik donos kvalitetne krme, in je bolj primerna, kot presajanje krmil-

ne pese. Po prezimnih posevkih lahko sejemo tudi silažno koruzo, ki nam daje obilo krme, bogate na hranilnih snoveh.

Maja delajo v sadovnjaku veliko škodo: škrlup, plesen, listne uši in rdeči pajek. Zato bi bilo potrebno v tem času temeljito škropljenje in to vsakih 10 dni. Škropili bomo v mladih strujenih nasadih, če hočemo doseči večjo rodnost in res kvalitetno sadje.

V tem obdobju bomo škropili tudi črni ribez, vinsko trto in hmeljske nasade.

Travnike in pašnike smo že očistili in pognojili in se pripravili na zgodnjo košnjo. Če smo travnike dobro pognojili, bomo lahko ob ugodnih vremenskih pogojih trikrat kosili, s tem povečali hektarski donos in izboljšali kvaliteto krme.

Kjer smo se odločili za pašo, bomo v tem času z njo pričeli, čeprav se nam zdi trava še premajhna in se živina ne bo mogla do sitega najesti. V začetku ji bomo dodajali seno in po potrebi krmila.

PAVLINA PLAZNIK
dipl. inž. agronomije

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE VETERINARSKÉ POSTAJE LAŠKO

ZA MAJ IN JUNIJ 1971

V maju in juniju 1971 bo dežurna služba Veterinarske postaje Laško poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zivinozdravnik	TELEFONSKA številka
1. 5.—3. 5.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo LM Radeče)
8. 5.—10. 5.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
15. 5.—17. 5.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo LM Radeče)
22. 5.—24. 5.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
29. 5.—31. 5.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
5. 6.—7. 6.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo LM Radeče)
12. 6.—14. 6.	Dipl. vet. Kolman Jakob, Laško	73-979
19. 6.—21. 6.	Malenšek dr. Slavko, Laško	73-996
26. 6.—28. 6.	Dipl. vet. Vahtar Boris, Radeče	(klicati postajo LM Radeče)

Dežurstvo v zgoraj navedenih dneh traja od 12. ure prvega dne do 7. ure zjutraj drugega dne.

Dežurni veterinar opravlja umetno osemenjevanje v času dežurstva na poziv lastnika plemeničnice na določenem mestu.

ZDRAVSTVENI DOM CELJE

RAZPORED DEŽURNE SLUŽBE

ZA MAJ IN JUNIJ 1971

V času od 1. maja do 30. junija 1971 bo dežurna služba zdravnikov za področje Laško in Rimske Toplice (od sobote popoldne do ponedeljka zjutraj tudi za območje Radeče) in k temu spadajoče okolice poslovala po naslednjem razporedu:

1971	Zdravnik	Medicinska sestra
1. 5.—2. 5.	Dolanc dr. Jože	Maroša Marija
3. 5.—9. 5.	Pečar dr. Samo	Turin Elizabeta
10. 5.—16. 5.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
17. 5.—23. 5.	Dolanc dr. Jože	Maroša Marija
24. 5.—30. 5.	Pečar dr. Samo	Turin Elizabeta
31. 5.—6. 6.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
7. 6.—13. 6.	Dolanc dr. Jože	Maroša Marija
14. 6.—20. 6.	Pečar dr. Samo	Turin Elizabeta
21. 6.—27. 6.	Velikonja dr. Tone	Turin Elizabeta
28. 6.—4. 7.	Dolanc dr. Jože	Maroša Marija

Potrebni obiski na domu naj se naročajo pri posameznih zdravnikih do 12. ure. Vsi bolniki in poškodovanci, ki jim je potrebna nujna zdravniška pomoč, naj se javljajo izven rednega delovnega časa dežurnim v ambulanti.

Gibanje prebivalstva v občini

SMRTI:

- **PODBORNIK** Zofija, (74), gospodinja, Laško 242;
- **KLEPEJ** Marija, (68), gospodinja, Kladje 5;
- **BALOH** Martin, (33), rudar, Tovsto 18;
- **GREŠAK** Jurij, (84), upokojenec, Trnov hrib 7;
- **SELIČ** Antonija, (73), gospodinja, Smarjeta 52;
- **PETAVAR** Alojz, (72), krojač, Jag-njenica 61;
- **KNAVS** Maksimiljan, (60), upokoje-nec, Jagnjenica 53;
- **PAVLIC** Andrej, (68), upokojenec, Obrežje 25;
- **SMRGUT** Mihael, (84), upokojenec, Svibno 25;
- **ZONTA** Marija, (57), gospodinja, Svibno 34;
- **DEŽELAK** Jožef, (74), upokojenec, Vrhuvo 34;
- **GORIŠEK** Terezija, (62), gospodinja, Erstnik 12;
- **KOLAR** Ivana, (77), gospodinja, Pa-dež 9;
- **RESNIK** Alojz, (79), upokojenec, Brezno 3;

•Naše delo• izhaja mesečno — Izdaja Skupščina občine Laško — Urejuje uredniški odbor — Glavni in odgovorni urednik **LEV TIČAR** — Uredništvo in uprava: Laško 1, telefon 73-045, interna številka 4 in 6 - Cena za to dvojni št. 2 din - Ziro račun pri Službi družbenega knjigovodstva, podružnica Laško št. 5071-637-55 — Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 15. dne v mesecu — Nenaročenih rokopisov ne vračamo. Tisk in klišiji GP Cetus Celje

PIVOVARNA LAŠKO

Pijte priznano

Laško pivo!